

Néhány szó a racionalizálásról. Az utóbbi időben divattá vált racionalizálási vágy az ügyvédségnél is jól termő talajra talált. Racionalizálási ankét is tartatott. Az ankétén előterjesztett javaslatok nyomtatásban is megjelentek s napvilágot látott egy racionalizált iratmintagyűjtemény is. A magunk részéről azonban nem helyeselhetjük a további és túlzott racionalizálási lázat, mert az ügyvédi munka legnagyobb részben szellemi termék lévén, azt racionalizálni nem lehet. Az ügyvédi munka racionalizálásának túlzott propagálását hasznosnak sem tartjuk, mert az ügyvédség megélhetésére, — téves nézőpontokból történt kiindulás folytán, — könnyen káros eredménnyel járhat. Ugyanis illetékes körök, a racionalizálás eredményeként könnyen követhetik el azt a tévedést, hogy az egyes ténykedésekkel kapcsolatosan elvégzett munkát csökkentettnek gondolván, elérkezettnek látják az időt az ügyvédi díjszabás leszállítására. Ezzel szemben a valóság az, hogy a racionalizált nyomtatványok használata csak látszatra csökkenti az elvégzendő munkát, mert az egyénes nyomtatványok használata csak a bíróság munkáját könnyíti meg, — lévén annak az áttekintés könnyebb, — míg az ügyvéd részére az egyes esetek elbírálása, átgondolása, ezen nyomtatványok felhasználása esetén is elmaradhatatlan! Nincsenek teljesen azonos esetek. Ne higye tehát senki, hogy a racionalizálás folytán, az ügyvédi munka sablon, blanketta-munkává válik! Bánjunk óvatosan azzal a racionalizálással! *Sté.*

Az ügyvédség és a 6.300/1932. M. E. számú rendelet. Illetékes körök véleménye szerint a törvénykezési eljárást egyszerűsíteni kell, mert az ügyek befejezése túlságosan elhúzódik. Szerintünk, az anyagi igazság sérelme nélkül egyszerűsítésekkel, ezt a kérdést megoldani nem lehet. A „gazdatartozásokra, továbbá a peres és nem peres eljárásra vonatkozó egyes jogszabályok módosítása és kiegészítése tárgyában” kiadott 6.300/1932. M. E. számú rendelet, nem szólva az ügyvédségre nézve igen súlyos rendelkezésekről, a gyakorlatban az ügyek befejezését erős mértékben késleltetni fogja.

Nem akarjuk a rendelet egyes intézkedéseit ehelyütt ismertetni, hanem csak néhány egészen kirívó rendelkezésre kívánjuk a figyelmet felhívni, mert nem hallgathatjuk el azon aggályunkat, hogy az ilyen és hasonló rendelkezések közgazdasági életünkre milyen káros hatással vannak! A követelés behajtásának megnehezítése, az adós hibájából felmerülő behajtási költségeknek a hitelezőre háritása, mind olyan tényezők, melyek a hitel megszerzését teszik hova-tovább lehetetlenné.

A rendelet (R.) 24. §-a váltó, kereskedelmi utalvány stb. fizetési meghagyásos eljárásban a legtöbb esetben a végrehajtás kéréséért járó költséget megszünteti.

Súlyos sérelem a hitelezőre a R. 25. §-a, mert 15 napig nem